

▶ 23 Enero, 2016

Vaccaro, Cyril Torres i Antoni Marquès, a Can Mario

■ Les exposicions 'Tramuntana', 'Nivis' i 'Qu'est-ce que la sculpture moderne?' es poden veure fins al 22 de maig al museu d'escultura contemporània de la Fundació Vila Casas a Palafrugell

J.C.L.
PALAFRUGELL

A diferència d'altres vegades, les tres mostres que ocupen les sales temporals del Museu d'Escultura Contemporània Can Mario de Palafrugell no tenen cap nexa en comú. Es titulen *Qu'est-ce que la sculpture moderne?*, *Tramuntana* i *Nivis*, i són, respectivament, d'Antoni Marquès, Vaccaro i Cyril Torres. Es mostren en tres espais diferents i, tal com explica la comissària de dues de les mostres i directora d'art de la Fundació Vila Casas, Glòria Bosch, aquest cop han optat per focalitzar les mostres en tres artistes clau i fer conèixer en profunditat el seu discurs.

D'una banda, la sala

En primer terme, una de les peces exposades a Can Mario ■ N.G. / ACN

gran s'ha destinat a l'artista de Sabadell Antoni Marquès (1956), un autor que ocupa un espai destacat dins de la col·lecció permanent del museu i que ara exposa peces mai vistes i algunes de les obres més recents. "En aquest cas

hem volgut traslladar la voluntat de l'artista de qüestionar-se sempre què és l'escultura i sobretot de trobar el sentit metafòric sobre el món de la creació, i, al mateix temps, l'autor ens mostra tot allò que no volem veure", remarca

Bosch.

Un estil molt diferent és el que es pot veure a la sala contigua. En aquest espai s'exposen sis obres de Ricard Vaccaro, l'artista avantguardista format a Barcelona (1946). La mostra també ha estat comis-

sariada per Glòria Bosch i, en aquest cas, s'opta per una aproximació més poètica i literària al món de l'art. Es titula *Tramuntana*, com una de les peces de la mostra, i amb ella Vaccaro té molta relació amb poetes, crítics i historiadors, i això es reflecteix en el seu discurs".

Finalment, a la Sala Empordà, l'artista, gestor cultural i director del Festival Flors i Violes, Cyril Torres, que viu a l'Empordà, aposta per una mostra en blanc i negre que reflexiona sobre la lectura i la pura infantil. La seva proposta converteix l'espectador en un *voyeur*, "un testimoni de la trobada íntima però també inquietant d'infants llegint llibres", diu. ■